

Intervenció del Primer Secretari i candidat, José Montilla
Míting a Santa Coloma
Dilluns, 15 de novembre de 2010

Companyes i companys,

Bona tarda i moltes gràcies per acompanyar-me dia a dia amb tant d'entusiasme!

Hem començat amb bon peu la campanya electoral més decisiva dels últims temps.

Totes les campanyes ho són, però aquesta no és com qualsevol altra.

Perquè està en joc el futur de Catalunya, i el model de societat que volem.

Rosa, muchas gracias por estar en Cataluña, apoyándonos!!

Tú también sabes que estas elecciones son decisivas para el proyecto político de todos los socialistas!

Rosa,

Artur Mas, que ya no disimula que prefiere a Rajoy de Presidente, es el mismo que dice, con total desfachatez, que estas elecciones "no son unas elecciones entre izquierdas y derechas, sino entre el presente que tenemos, y el futuro que queremos".

Hay que tener descaro para decir tal cosa...

Estos profesionales de la derecha, siempre dicen lo mismo: que las diferencias entre la izquierda y la derecha son cosas antiguas, cosas del pasado... que ya no sirven.

Lo dicen siempre los mismos: los conservadores!
que quieren parecer más modernos, más elegantes...

Pero son los que no dudaron en votar dos veces la investidura de Aznar y que no votaron en favor de la de Zapatero, ni en 2004 ni en 2008.

Entre Rajoy y Zapatero....
prefieren al líder de los ataques más brutales a la cohesión social de Catalunya, a la lengua catalana, y al autogobierno.

En fin, ya lo ves: Artur Mas está dispuesto a cualquier cosa con tal de llegar a la Presidencia de la Generalitat.

Yo, justo lo contrario... yo no estoy dispuesto a traicionar a Catalunya pactando con el PP para obtener la Presidencia.

Ni a mantenerme en ella pactando con quien quiera hacer un referéndum por la independencia.

A las pruebas me remito: nunca Catalunya ha tenido un mayor nivel de autogobierno, una mejor financiación y una mayor inversión del Estado que cuando yo he presidido la Generalitat. Esto son hechos, no palabras.

Companyes i companys,

Artur Mas és a vegades la dreta que defensa l'Estatut a Catalunya. Però no us confongueu: Convergència ja no representa aquell partit nacionalista que volia cooperar amb Espanya.

Això és el passat. La d'avui no vol col·laborar, vol trencar i separar-se.

Sota la seva imatge presentable, S'amaga una altra dreta, la sobiranista.

I també la dreta independentista que promou un referèndum per la independència, en què Artur Mas votaria que sí.

Ja ho veieu. Per fora, estatutaris. Per dins, sobiranistes. I en el seu cor, en el pinyol: independentistes!

Però tots, de dretes: La dreta que admira a Cameron I que no exclou un pacte amb el PP.

I ja sabem què passa quan la dreta es treu la careta.

Ho hem vist aquests dies al Regne Unit, on el govern de Cameron ha anunciat la retallada més dràstica d'un país de la Unió Europea.

La dreta de Cameron ha anunciat que acomiadarà mig milió de treballadors públics.

I allà on l'esquerra fa reformes per garantir l'Estat del Benestar; la dreta fa retallades per desmuntar-lo.

Companyes i companys, però precisament aquest model: el dels acomiadaments, i el de les retallades de l'Estat del Benestar, és el referent de la dreta: el mirall en què s'inspiren Mariano Rajoy i Artur Mas. I no se n'amaguen!!

Y es que, Rosa, como sabes, por mucho que algunos se esfuercen en esconderlo, los gobiernos de derechas y de izquierdas, no son lo mismo.

No es lo mismo tener la peor tasa de España en ayudas a la dependencia, como tienen en el gobierno del PP de Madrid, que tener 132.000 personas recibiendo ayudas o servicios, gracias a la Ley de Dependencia, como pasa en Cataluña.

No és el mateix retallar en sanitat i en atenció primària, que invertir 430€ més en salut per persona.

No és el mateix retallar un 22% la inversió educativa i no contractar mestres, que contractar-ne prop de 18.000 a Catalunya!

Companyes i companys,

No és el mateix un govern de progrés i catalanista del PSC; que un govern de retallades com el del PP a Madrid i com el que proposa Convergència!

Rosa, definitivamente, no es lo mismo! Y los ciudadanos lo saben!!

Amigues i amics....

Artur Mas comença a desinflar-se..., i nosaltres anem a més.

Per això ha de venir en Duran, el seriós, a resoldre-li els seus problemes.

Artur Mas està enfadat i comença a perdre els nervis...

Està "faltón"... No le gusta que vengan nuestros compañeros de izquierdas y socialistas... No le gusta que vengan Rubalcaba, Zapatero o Rosa....

Mas sembla enfadat perquè convidem als nostres amics i companys de la resta d'Espanya. Es lògic, ell ja està pensant en posar fronteres per separar Catalunya de la resta d'Espanya

I s'està desinflant... perquè les seves propostes són fum... o foc.

Per exemple, Artur Mas es preocupa de la immigració quan arriben les eleccions...., i després res.

Li interessen només les fotos..., a mi m'interessa resoldre, amb serenitat i seriositat, els reptes que ens planteja.

Pel Rajoy i per Artur Mas la immigració són titulars de premsa; per nosaltres, persones amb drets i deures!

Pel Rajoy i per Artur Mas la immigració són excuses per a retallades socials; per nosaltres, reptes que cal resoldre.

De la immigració cal parlar-ne menys per buscar problemes i fer més per buscar solucions. Fets i no paraules.

Com hem fet amb la Llei de Barris. Ho he dit molts cops: Catalunya comença a cada escala, a cada barri, a cada ciutat. Resoldre la vida dels barris, la convivència i les oportunitats de feina és el que em preocupa. Seré la vostra garantia

Catalunya és un país d'immigració, acollida, integració i progrés, amb esforç, treball i respecte a la cultura d'acollida.

Por eso Puigercós ha cometido un grave error. No pactaré amb el tripartit ni que sumem.

Ni amb qualsevol partit que vulgui dividir la societat catalana o enfrontar els pobles d'Espanya.

Puigercós s'equivoca si per defensar Catalunya ha d'atacar als andalusos.

Catalunya que ha estat víctima dels prejudicis escampats per la dreta espanyola, no pot caure en el mateix error amb respecte d'Andalusia o qualsevol dels altres pobles d'Espanya.

No es tracta de fer-se el valent... sinó de defensar Catalunya amb el cap i el cor, no amb irresponsabilitats i excessos verbals que mostren un desconeixement profund de la realitat i ofen tant als andalusos com als catalans.

Un error que perjudica els interessos i la imatge de Catalunya i dels catalans

Amics i amigues, per tot això ens hi juguem molt, i com que els propers anys seran decisius, cal parlar clar, com he fet jo.

Davant l'ambigüitat de Convergència,
jo m'he compromès de manera clara amb la ciutadania.

Per això, he presentat els meus CINC Compromisos per Catalunya:

PRIMER. No pactaré amb el PP, en cap circumstància.
Ni un pas enrere en polítiques socials.
Ni un pas enrere en la defensa de la cohesió social, del català i de Catalunya.

SEGON. Defensaré l'Estatut, tot l'Estatut, i res més que l'Estatut.
No vull cap falsa drecera en el desenvolupament de l'autogovern.

TERCER. No convocaré, promouré o toleraré un referèndum il·legal i inconstitucional sobre la independència.
Cap aventura que divideixi la societat catalana.

QUART. Lideraré la lluita contra la crisi, fent les reformes necessàries per garantir la recuperació econòmica, sense fer un pas enrere en polítiques socials.

Si volem sortir enfortits de la crisi, cal treballar dur i amb les idees clares. I calen més reformes, des de l'esquerra, per guanyar competitivitat sense recular en benestar.

I PER FER AIXÒ POSSIBLE, AQUESTA ÉS LA MEVA GARANTIA:

CINQUÈ. Faré un Govern socialista, d'esquerres, progressista i catalanista, per garantir la governabilitat i el futur de Catalunya.

Companys, Catalunya no parteix de zero. Ens els darrers anys hem treballat de valent, i deixem un país sòlid i preparat: un país que ha fet un gran pas endavant.

Ja no és aquella Catalunya conformista i immòbil dels 23 anys de Convergència. Som una Catalunya dinàmica, moderna; això sí, que passa per un moment difícil. Però som un país preparat per continuar avançant.

Mireu,

la crisi és dura i serà dura, encara, però el pitjor ja ha passat... i ha estat amb un Govern de progrés que hem aguantat les prestacions socials, al temps que hem fet les reformes que calia!

I, ara, la recuperació econòmica ja es nota... no tot són males notícies.

Precisament divendres, la Consellera de Treball, Mar Serna, ens anunciava que la creació neta d'empreses a Catalunya ha crescut per primer cop en els darrers tres anys.

I que, si comparem les persones que estaven ocupades en el primer trimestre amb les que estaven ocupades en el segon trimestre d'aquest any, el 95% continuen mantenint-se en la seva ocupació.

Això són bones notícies. I quan tenim bones notícies, també les hem de dir i sentir-nos orgullosos de la feina ben feta!

Companyes i companys, en els darrers anys:

- 5:** hem contractat 5 mestres nous al dia;
- 4:** hem multiplicat per 4 les persones aturades que reben formació ocupacional;
- 3:** hem fet 3 places de residència cada dia;
- 2:** hem construït 2 escoles per setmana;
- 1:** en un sol país: Catalunya!

Mireu, aquestes xifres, i especialment en un context de crisi i de caiguda dels ingressos, no són només quatre números: són polítiques reals amb efectes reals sobre les persones, que estic molt orgullós d'haver impulsat.

Segurament tot és millorable, i per descomptat que no ens resignem davant la situació de crisi en què es troben moltes famílies i empreses, però la tasca de govern ha estat útil i pensada per ajudar la ciutadania.

Tingueu-ho clar: som la garantia de progrés que el país necessita, i ho hem demostrat amb fets, també a Santa Coloma.

Amb fets que han permès millora el dia a dia de la gent. Podria parlar-vos de moltes coses: d'escoles, d'hospitals, de CAPs, de barris que hem millorat amb serveis públics, fent-los més dignes i segurs. Del gran esforç que hem fet en

rehabilitar edificis (Santa Coloma és el 8è municipi de Catalunya que ha rebut més ajuts a la rehabilitació, amb més de 3M€ en ajuts; i és el 4rt municipi on s'han instal·lat més ascensors (1.138).

Però sobretot avui us vull parlar d'una cosa molt important: el metro.

Avui ja ha entrat en servei la Línia 9 del Metro amb les noves estacions de Can Zam, Singuerlín, Església Major, Fondo i Can Peixauet.

L'alcaldesa em deia fa una estona que, abans, molts veïns de Singuerlín, les Oliveras, Riu Nord, Riu Sud i Safareig tenien grans dificultats per anar a treballar, per fer trajectes que ara fan asseguts, en 5 o 10 minuts, en vagons de darrera generació.

Vagons que, des de l'estiu, us connecten amb tota la xarxa de Metro, des d'aquí fins a L'Hospitalet, des d'aquí cap a Barcelona, Cornellà i Badalona. I des d'aquí, aviat, gràcies a l'estació de l'AVE de la Sagrera: Santa Coloma connectada amb Europa.

Però amigues i amics:

ha calgut que arribéssim nosaltres,

ha calgut que els socialistes estiguéssim al Govern perquè la Generalitat posés als ulls a Santa Coloma.

Perquè CiU us tenia abandonats, el Govern de CiU us donava l'esquena!

I, no oblideu que, si governen, ho tornaran a fer.

Mireu, hem d'evitar que CiU faci passos enrere en el camí de progrés que hem impulsat.

Amb nosaltres al Govern, amb mi com a President, Santa Coloma sempre seguirà estant al cor de les nostres polítiques.

Per tant: mantenir i millorar les polítiques públiques d'educació, salut, serveis socials, justícia, seguretat,... i la resta de polítiques públiques lligades a la cohesió i la convivència.

Aquest és el meu compromís per als anys que venen. Perquè, escolteu: no volem cap altra Catalunya que la que permet progressar a tothom qui lluita per fer-ho.

Sense exclusions, sinó amb cohesió. Sense rebaixar la qualitat, però guanyant en eficiència.

I per això donarem una oportunitat als joves que ni estudien ni treballen, però que volen esforçar-se per aconseguir un futur millor.

Mireu, no volem que la joventut hagi de treballar sense cobrar, com proposa el Sr. Mas. Això, com deia la companya Eva Granados ahir a Viladecans, és esclavitud versió segle XXI.

No volem “esclaus”, però tampoc “ganduls”.

El que creiem és que tothom que s’esforça ha de tenir dret a una segona oportunitat. Perquè si a aquesta gent els hi va bé, a tots ens anirà bé.

També la gent més gran.

Per això m’he compromès a ajudar les persones aturades de més de 6 mesos, especialment del sector de la construcció, a formar-se, per tenir un millor horitzó professional.

I a les dones,
que coneixen en persona què vol dir l’esforç, l’estalvi ...

Per això m’he proposat que, a final de legislatura, totes les empreses de més de 30 persones tinguin implantades mesures efectives per a la igualtat: conciliació, teletreball, flexibilitat horària, igualtat salarial a igual mèrit...

Per tant, per ajudar a prosperar les persones que lluiten per fer-ho, us demano la vostra confiança, per poder demostrar el que encara som capaços de fer amb una gran victòria, i una majoria sòlida.

Amigos y amigas, Rosa,

El riesgo de una victoria de CiU es doble. Supondría dar marcha atrás en las políticas sociales. Y también supondría una gran incertidumbre sobre las relaciones de Cataluña con el resto de España.

¿Podemos confiar en alguien a quien le da igual pactar con Esquerra Republicana que con el PP?

¿O en alguien que cuando es requerido a dar explicaciones ante la justicia por presuntas irregularidades cometidas por su partido, se dedica a acusar a la Fiscalía de haber entrado en campaña?

Rosa, Artur Mas no es de fiar.

Artur Mas diu que vol pactar, però no diu amb qui.

Artur Mas diu que vol la independència, però no diu quan.

Artur Mas diu que vol reduir l'Administració, però no diu com!

Artur Mas diu que vol reduir impostos, però no diu quines retallades implicaria això.

Artur Mas diu que vol acomiadar treballadors públics, però no diu si acomiadaria metges o mossos.

El que deia: Artur Mas no és de fiar.

Com sempre, Artur Mas s'amaga.

Tampoc contesta la meva oferta de debats cara a cara. Jo vull debats clarificadors.

I encara hi som a temps... Mireu, avui a Santa Coloma, torno a fer la meva proposta. Dos debats, en català i castellà, en dues televisions: una per a tota Espanya i una per a Catalunya.

Espero una resposta. Que no s'amagui més darrera de'n David Madí!

Torno a reclamar-li els debats cara a cara. Som a temps. I els ciutadans ho reclamen.

Començo a fer-me algunes preguntes per entendre per què calla i no respon.

Per què calla?

Per què ignora l'oferta de dos debats, un en català i castellà, un en una cadena estatal i l'altre per Catalunya, per arribar a tothom?

Em faig quatre preguntes...

Primera: Té por al debat?

No, no ho crec... un home tant preparat, que parla tant bé, *que es creu, i és, un gran orador...* no hauria de tenir molts problemes per acceptar-ho, oi?

Segona: Em té por a mi?

No, això tampoc...

ell és creu superior... ja ho sabeu...

mira tothom per damunt de les espatlles... i, en definitiva, pensa que sóc un accident en la història de Catalunya...

Tot i que segurament ja sap que un debat guanya qui va amb la veritat per davant i les idees clares...

I cap de les dues coses estan garantides en el seu cas....

Tercera: Té por de la participació?

Això ja s'acosta més...

Jo crec que no vol contribuir a la màxima participació electoral...

Sí, això ja s'hi acosta més...

I quarta: Potser, realment, del que té por és a parlar clar, i a respondre?

Sí, això és! I tant que és això!!

El que no vol és haver de respondre preguntes...

Jo ni faria només tres...

I no pararia, en tota la nit, d'insistir...

Hauria de respondre a...

Primer: Pactarà, activa o passivament, amb el PP, el partit del triple atac més brutal contra la convivència, la llengua i l'autogovern de Catalunya?

Segon: Què farà per avançar cap al referèndum de la independència, en el que diu que votaria que sí; i si pactarà amb els que li proposin fer-ho per garantir-li la governabilitat

Tercer: Diu que vol reduir l'administració en 50.000 llocs de treball i reduir els ingressos dels impostos. Molt bé. Quins llocs de treball retallarà i quines polítiques deixarà de fer?

Tenim dret a saber què farà!!!!

Espero la seva resposta. No deixaré que s'escapi de les seves responsabilitats davant dels ciutadans de Catalunya!

Mireu, jo ho he dit els últims dies: com la majoria de catalans i catalanes, no sóc ni independentista, ni de dretes.

Avui, un govern catalanista, d'esquerres i progressista ja només és possible amb un Govern socialista. Perquè només un Govern Socialista pot continuar escrivint les pàgines de la justícia social, el catalanisme integrador i els ponts del diàleg federal... Les pàgines iniciades per Pasqual Maragall, que jo he tingut l'honor de seguir escrivint.

Ara bé, els socialistes volem governar i, alhora, arribar a acords amb tots aquells que vulguin el millor per Catalunya.

Perquè el nostre horitzó d'autogovern, és l'Estatut.

Companyes i companys,

Aquests dies farem una campanya constructiva, explicant qui som, el que hem fet, el que volem fer, i qui són els nostres rivals.

Estic segur que ho sabrem fer, com tantes vegades. I que obtindrem un molt bon resultat!

Però vull compartir amb vosaltres una de les coses que més em preocupa en aquests moments: l'abstenció.

Totes les enquestes ens diuen que la participació en les eleccions del 28 de novembre serà molt baixa. Hi ha qui pronostica que no votarà ni la meitat de l'electorat: que vol dir que molta gent que coneixeu no anirà a votar o que, a hores d'ara, no sap a qui votar.

Més d'un milió i mig de catalans no sap què votarà.
Tot és possible, tot està obert.

Per això vull que ens adrecem directament al màxim nombre de ciutadans i ciutadanes de Catalunya aquests dies i demanem la seva ajuda, el seu compromís.

Amigues i amics, ja sabeu què passa quan la majoria no va a votar: que guanya la dreta.

Però això no passarà!!!

Només us diré una cosa:

Allà on vaig noto que ja ha començat la reacció dels socialistes.

Avui a Santa Coloma, ahir a Viladecans, dissabte a Tarragona, divendres a Sabadell, dijous a Barcelona! A tot arreu!

Noto que anem a més!

Que la reacció socialista i progressista és un fet i una realitat.

No necessito enquestes per saber que tot és possible
i que farem possible el que és necessari!

Estic molt animat perquè noto que vosaltres també ho esteu!!!

Amigues i amics, hem d'anar tots a votar per no fer passos enrere!

Som majoria els que volem progrés, la justícia social i l'autogovern.

I vull que la Catalunya silenciosa..., parli i decideixi!

No vull un país d'esquerres, amb un Govern de dretes, això no! Això no i això no passarà!

Per això ens hem de moure, per una gran victòria del PSC a Catalunya!

Per això, aquests dies us necessito més que mai.

A Catalunya hi ha tres opcions de futur, però no les que presenta Artur Mas...

A Catalunya hem de decidir si volem:

Un Govern de CiU condicionat, segrestat i emmanillat pel PP:
és a dir, un Govern de dretes.

Un Govern de CiU hipotecat per ERC:
és a dir, un Govern nacionalista, sobiranista i independentista.

O un Govern socialista, catalanista, progressista i d'esquerres.

Aquest és el repte!

Aquesta és la gran elecció!

De vosaltres depèn!

Estas elecciones son muy importantes
y transcendentales

Decidirán el futuro de toda una generación.

Elecciones difíciles,
pero decisiones simples y claras:

Izquierda... o derecha?
Izquierda... o derecha?!!!

Estatut... o Independencia?
Progreso... o recortes?
Justicia... o desigualdades?

Es esto lo que yo quiero!
Lo que quiere la mayoría
Esta es mi garantía!

No patiu que no estem sols...
El repte que us proposo és possible i necessari.

Amb vosaltres podré guanyar aquest combat.
Amb tots vosaltres, junts, el puc guanyar, el podem guanyar.

Sou la meva garantia...
i jo sóc la vostra garantia de progrés:
garantia que sortim units de la crisi,
garantia que no deixarem enrere els que més pateixen la crisi,
garantia d'un futur millor, d'una Catalunya millor.
Som garantia de progrés.

I compto amb tots vosaltres.

Ara a Catalunya li convé un Govern socialista i d'esquerres,
un govern catalanista i progressista.
La garantia de progrés que representa el PSC.

Amb vosaltres serà possible, amb vosaltres guanyarem aquest combat.

Visca Catalunya i visca el PSC!

A treballar per la victòria!! Moltes gràcies.